

ולא שוחררו במשך שבועות — אחרי ש- השתתפו בהפגנה בלתי-חוקית. פנתר אחד נורה ונהרג על-ידי שוטר, כשניסה להי- מלט. מפגינים שמאליים בלתי-אלמים הוחזקו במשך ימים ארוכים, "ל- השלמת החקירה". שום שופט לא ראה בכך פסול.

לא כן בפרשת הליגה. במשך כמה ימים אחרי הגיוני לא אסרה המישפחה איש מן הי מעורבים — אף שכבר ידעה הי מבי מוי הם.

לאחר-מכן, באיחור שאיפשר לו לטש- טש את כל העקבות (כפי שטען פרקליטו עצמו) נעצר האיש החשוד בהכנת המיש- לוח. השופט ציווה לשחררו. כשהוגש על כך עירעור מטעם המדינה, ציווה שופט מחוזי להחזיקו במעין מעצרה-הלכס בר בית-מלון — דבר שאין לו תקדים לגבי חשוד בפשע כזה.

ראש הליגה לא נעצר כלל. הרדיו וה- סלוליוזה, המחרימים כל גוף אפוזיציוני קיצוני על פי פקודה מגבוה, התחרו על חסדיו, ריאיינו אותו עד בוש, הפכוהו לגיבור לאומי.

האיש הציע למדינה בשחצנות הוצפנית, "עופקות", היה כמותה שאיש לא יעז לפעול נגדו בחוק. עשרות חברי הליגה המשיכו לפעול כאוות נפשם, בביטחון דומה. מה גרם לייחס זה?

מזה כמה שנים, מטפלת ממשלת יש- ראל, וגולדה מאיר עצמה, בכפפות-משי בימין הקיצוני ובכנפות האלימות. הדבר נבע, בלי ספק, מן ההרגשה שמדיניות ה- ממשלה עצמה הולכת בכיוון המוצע על- ידי גופים אלה, אם כי באיטיות רבה יותר. אך הגורם העיקרי לייחס הפל- חני היה כדיוק אותו גורם שהביא את ממשלות לבנון ומצרים ליהס דומה: העובדה שהמוריסטים מופיעים באינטרס של "גיבורים

מעצר ההילוכס

שימחה ושבועות-רצון על פניו של עורך-הדין שמואל תמיר, כשהוא שרוע על המיטה בבית-המלון ואוכל עם לקוחו "העצור", עמחי פגלין. למטה משמאל: תמיר מטלפן, כשפגלין ובנו

מקשיבים. למטה מימין: פגלין מספר סיפורים משעשעים לתמיר. הפרשה עורה לשניהם לחזור לזרקורי הפירסומת, והשימחה על כך ניכרת בהבעותיהם המאושרות, בהיותם בטוחים שהשילטונות לא יעזו לנקוט באמצעים תקיפים נגד אנשי הליגה היהודית.

באמתלה של מאבק פטריוטי נגד, "הטירור הפולני", ובתמיכה מוסווית של הצבא הגרמני, כמו "אוגדות חופשיות" — צבאות פרטיים, שפעלו נגד הפולנים כדרי כי טירור.

"אוגדות" אחרות פעלו בארצות הבאל- טיות, והביאו משם לגרמניה את סמל צלביה-קלס. "האוגדות" משכו אליהן טיפוסים מופ- רעים, איהבי-מילחמה שלא יכלו להסתדר בחיי-שלום, וצעירים שוהרי-הרפתקת ש- לא הספיקו להיות חיילים.

כך נוצר עולם תחתון פוליטי מזויני, שהתיימר להיות פטריוטי, אך שהיה עיוון למישטר הדימוקי רשמי וזמם להפינו.

אמנם הבטיח כהנא, כשעלה לארץ, שלא יפר את החוקים כאן. אולם פרשת השבוע גילתה שלא חלם לקיים הבטחה זו, וכי כבר עסק בארץ בפעולה בלתי-חוקית מזוינת בממדים נרחבים. ערך הבטחו- תיהם החדשות של אנשי הליגה השבוע הוא כקליפת השום. הליגה מתכוונת לפ- עול בישראל.

הסכנה הכרוכה בהתפתחות כזו ברורה לכל הבקי בנסיבות לידתו של הנאציזם הגרמני.

לידת הנאציזם

לוגת-הסער הנאציות (ס"א), שהי קימה כעבור שנים את מחנות-הריי-

לאומיים" ושחלק מדעת-הקהל תומך בפעולתם, נגד האוייב". שום שר ישראלי, מצרי או לבנוני לא היה מוכן להתייצב בפה מלא, ללא גימ- גום, נגד המוריסטים, או להצדיק פעור לה חדמשמיעת נגדם.

נגד "האוייב הכנימי"

הסכנה הכרוכה ביחס סלחני זה היא עצומה — הן במישור הפנימי, הן במישור הבינלאומי. הליגה המתגנה יהודית — והגני פים המתחרים בה — לא הפתני רה מעולם שיש להם מטרות פני- לטיות בתוך ישראל עצמה.

אין זה גוף הקיים בישראל, אך המכוון את פעולותיו רק כלפי חוץ. כמו הטירור- ריסטים הערביים, פועלים אירגונים אלה גם בבית וגם בחוץ. אירגונים אלה מוזלזלים במדינת- החוק ובמישטר הדימוקרטי כפלה, מטיפים לאידאולוגיה דאומנית ניאופאשיסטית, מוביקים תואר של "בוגדים" לבעלי דעות אחרות, ומבטיחים "הדכא" בוגדים אלה. הם לא הסתירו שהבוגדים אינם רק אנשי תנועת-השלום, אלא גם "יונים" כמו אבא אבן, פינחס ספיר ולובה אליאב. כמה מפעולות הליגה:

כזו והשליטה את הטירור ברחבי המדינה. נולדה בראשית שנות ה-20' במינכן. היא גייסה את חבריה מבין שורה של איר- גונים מזוינים מחתרתיים-למחצה, שקד- מו לה, שנקראו "אוגדות חופשיות". "אוגדות" אלה הוקמו למחרת מילחמת- העולם הראשונה. בידי קצינים משהר- רים, שעולמם נחרב עליהם בפרוץ השי- לום. הם חיפשו עיסוק, ומצאו אותו בי גבולה המירושי של גרמניה.

לאורך אותו גבול התנהלה או מעין מילחמה-זעירה בין פולנים וגרמנים, על איזור-מריבה ששני הצדדים דרשו אותו.